

Az osztozás egy módja annak, hogy megmutasd valakinek, hogy törődsz vele.

JOBB ADNI

Írta: Don Hyun
(Igaz történet alapján)

Ropp, ropp, ropp. Adam lenyelte a pattogatott kukoricáját, és markolt belőle még egyszer.

A bátyja, Carter lehuppant mellé a kanapéra. „Hékás, kaphatok belőle?”

Adam le sem vette a szemét a tévéképernyőről. „Nem!”

„Na, ne csináld már! Adhatnál belőle.” Carter a tálért nyúlt, de Adam elrántotta.

„Nem! Már mondtam. Ne kérdezd meg újra!” „Hát jó!” Carter felkelt, és kiment a szobából.

Másnap Adam bement a konyhába. Carter rizsből, algalapokból és sertéshúskonzervből éppen szusit készített.

Adamnak összeszaladt a nyál a szájában. „Kaphatok belőle?”

„Nem” – válaszolta Carter.

Ez nagyon feldühítette Adamet. Leszaladt, hogy elmondja Apának.

„Miért olyan önző Carter?” – kérdezte.

Apa elhúzta a száját. „Tegnap láttam, hogy nem adtál neki a pattogatott kukoricádból. Carter miért adjon neked az övéből, mikor te sem adtál neki a tiédből?”

„Mert a bátyám!” – vágta rá Adam.

„Akkor te miért nem osztottál vele?”

„Ő sem osztozik velem soha! Különben is, magamnak készítettem, nem neki” – mondta Adam. De kicsit rosszul érezte magát. Talán tényleg undok dolog volt nem adni belőle.

„Tudtad, hogy Koreában nagyon fontos az osztozás?” – kérdezte Apa. Adam családja Koreából származott. „Az osztozás egy módja annak, hogy megmutasd valakinek, hogy törődsz vele. Ha tehát nem osztozol, az olyan, mintha azt mondanád az illetőnek, hogy nem érdekel téged.”

„De engem *igenis* érdekel Carter.”

Adam arra gondolt, mit tenne Jézus. Emlékezett rá,

hogy Jézus mindenkit szeretett – még azokat is, akik nem voltak vele kedvesek.

„Azt hiszem, holnap osztozok majd Carterrel, és meglátjuk, mi történik” – mondta Apának.

Apa elmosolyodott. „Szerintem ez jó ötlet.”

Amikor aznap este Adam lefeküdt, azon gondolkodott, mi más kedveset tehetne még Carterért. Izgatottan várta, hogy elkezdjen osztozni vele.

Másnap reggel Adam egy meglepetésre ébredt. Carter reggelit készített – csak neki.

„Apa beszélgetett velem az osztozásról – mondta Carter. – Szeretném jobban csinálni. Ezért készítettem ezt neked.”

„Kösz! – felelte Adam. – Én is szeretném jobban csinálni.”

Aznap később Adam és Carter megnézett egy filmet. Adam engedte, hogy Carter válassza ki, melyiket. Aztán készített egy kis pattogatott kukoricát, csak Carternek. Belenézett a tálba. Olyan volt, mintha a pattogatott kukorica azt mondta volna neki: EGYÉL MEG ENGEM! De Adam nem vett belőle egy szemét sem. Odaadta Carternek a tálát, és azt mondta: „Ez mind a tiéd. Sajnálom, hogy korábban nem adtam neked.”

Adam egész héten osztozott Carterrel. Megengedte Carternek, hogy olvassa a könyveit. Hagyta, hogy Carter használja a filctollait. Engedte a kedvenc játékkal játszani Cartert. Még azt is megengedte Carternek, hogy egy utolsó utánit dobhasson a társasban.

Adam minél többet osztozott Carterrel, Carter is annál több mindenből adott neki. Hamarosan állandóan kedves dolgokat tettek egymásért. Adam tudta, hogy Mennyei Atya segít neki osztozni a fivérével. Adam nem volt tökéletes, mint Jézus, de igyekezett mindennap hasonlóbba válni Őhöz. ●

Ez a történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.